

Boven Sint Bartolomé de Tirajana hangt een regenboog. Mogelijks regent het daar maar bij ons blijft het droog maar het is wel vrij fris.

Het dak van de kerk van Santa Lucia de Tirajana lijkt wat op een moskee.

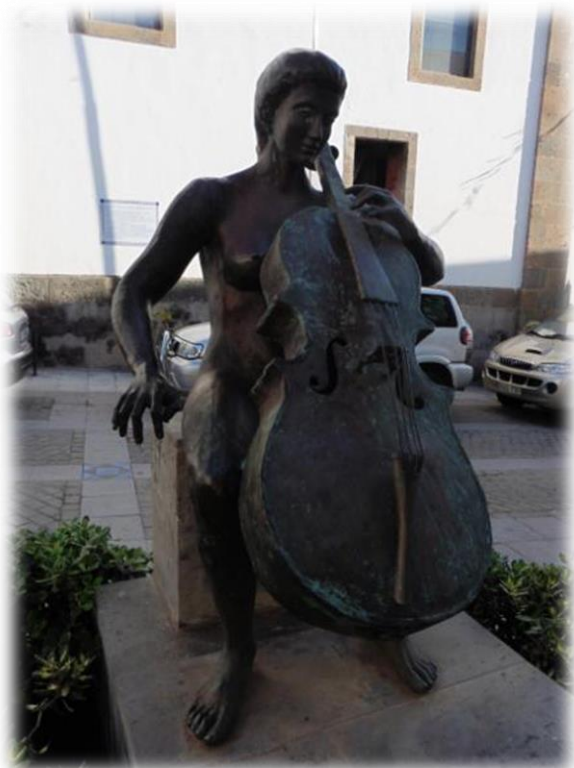
Na onze wandeling brengen we nog een bezoek aan het pittoreske dorpje Aguimes.

Agüimes staat er om bekend een museum te zijn in open lucht. Men heeft dan ook talloze beelden aangebracht in het straatbeeld.

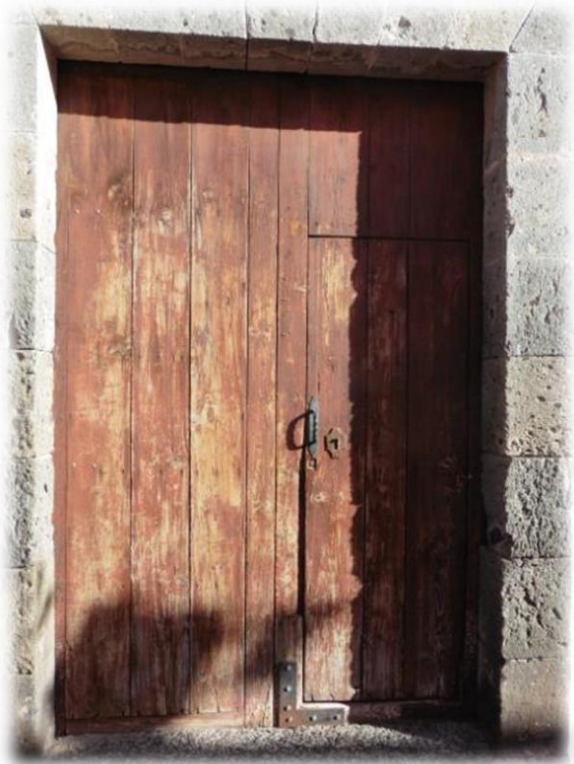

Aan het sfeervolle Plaza de Rosario staat de Iglesia de San Sebastián. Hier is van 1796 tot 1940 aan gebouwd. De monumentale kerk heeft door de torens en koepels wel wat weg van een moskee.

's Avonds is de omgeving van de kerk sfeervol verlicht en is het Plaza del Rosario een sociale ontmoetingsplaats voor de inwoners.

De inwoners van de stad leven voornamelijk van de landbouw en het kweken van cactussen. Zij hebben een groot historisch besef. Om hun cultureel erfgoed te behouden, restaureren ze

de huizen en straten zo veel mogelijk in de oorspronkelijke stijl en zijn de straten van Agüimes brandschoon. In een van de zijstraten staat ook een ezel.

Palstelkleurige huisjes en muurschilderingen geven het stadje een exotische tint.

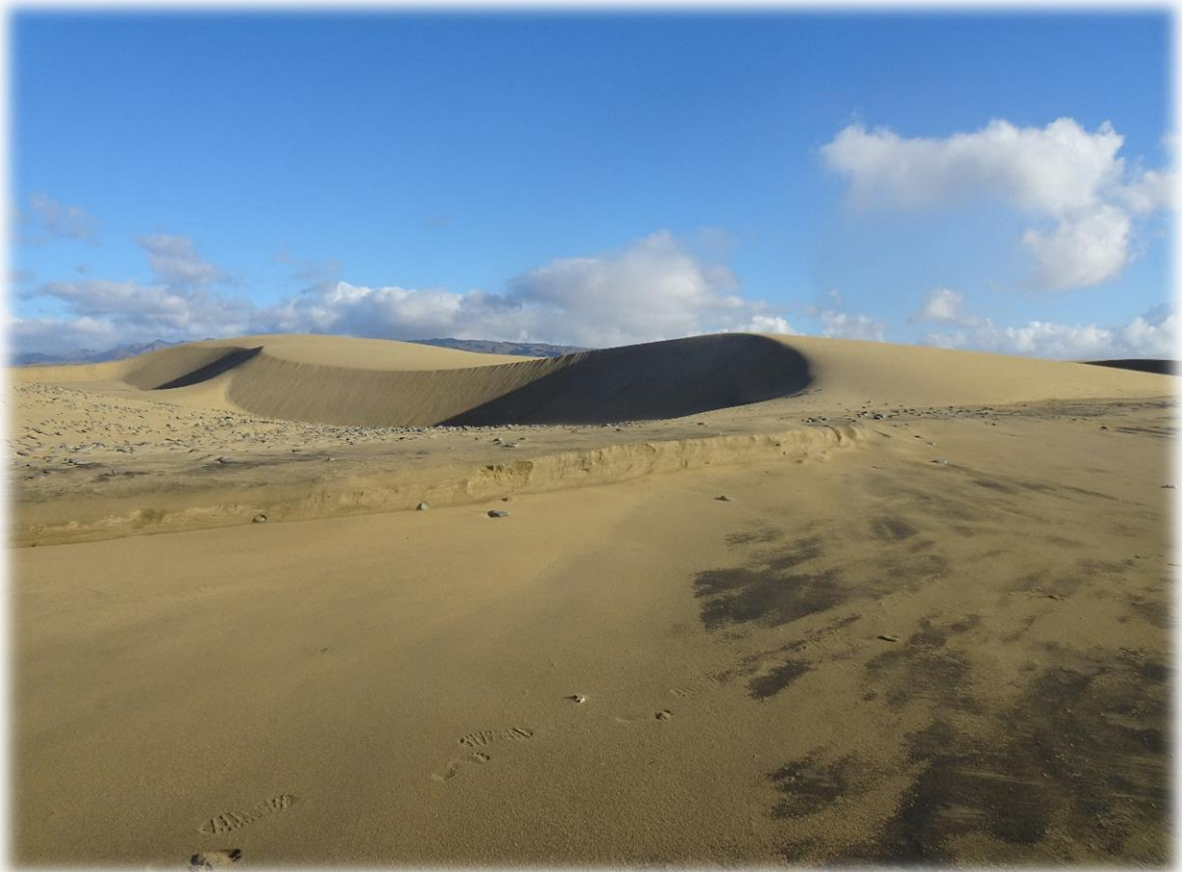

Woensdag 11 december 2024

- Soort : Luswandeling
- Plaats : Maspalomas
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 3 uur

De Dunas van Maspalomas ligt geheel in het zuiden van Gran Canaria. Men noemt dit gebied tevens de Sahara van Gran Canaria.

Aan de rand van een palmenbos ligt er een brakwater lagune, die als tussenstation dient voor trekvogels op hun weg naar het zuiden. Het gehele gebied staat onder natuurbescherming.

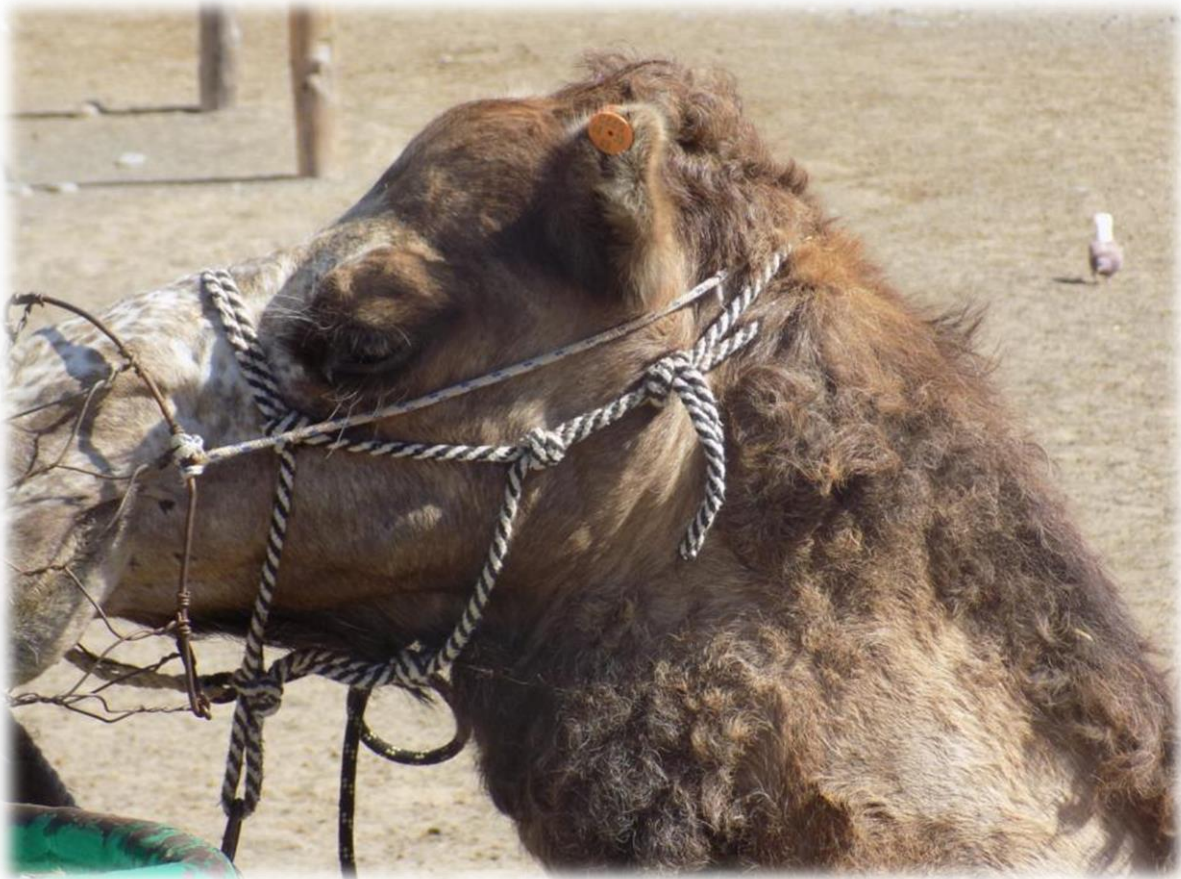
Ook ontdekkingsreiziger Christoffel Columbus maakte op Gran Canaria een tussenstop tijdens zijn reizen naar Amerika. Bovenstaand monument is een blijvende herinnering hieraan. De eerste keer dat Columbus hier kwam was op 25 mei 1502.

De Sahara van Maspalomas is een 7 km lang, blank zandstrand met duinen die tot 15 m hoogte reiken.

Tijdens onze wandeling komen we een aantal toeristen tegen die gedragen worden door dromedarissen. De begeleiders van de kudde vragen ons meteen of we geen taxi nodig hebben.

De dromedaris wordt ook wel eenbultige kameel genoemd en op de Canarische eilanden noemen ze het gewoon een kameel.

De dromedaris is ongeveer drie meter lang en 190 tot 230 centimeter hoog (met de bult als hoogste punt). Het dier weegt tussen de 450 en 1200 kilogram. De dromedaris heeft één bult, een lange, gebogen hals en lange poten, die eindigen in twee tenen. Op de ellebogen, de knie- en zoolgewrichten en op het voorhoofd zitten eeltplekken, die zeven millimeter dik zijn en bestaan uit een flexibel, verhoornd vlies.

De dromedaris voedt zich met gras en andere planten, ook de taaie, doornige, zoute en uitgedroogde planten die de meeste andere dieren laten staan. Door de gespleten bovenlip is hij in staat zelfs doornakken en cactussen te eten. Bij een hoge voedselvoorraad eet hij twee tot drie kilogram voedsel per uur. De tanden van een dromedaris groeien hun hele leven door. Om ze af te slijten knabbelt hij aan hard materiaal als botten en stukken hout. De dromedaris kan voor langere tijd zonder water. Als hij kan drinken, drinkt hij grote hoeveelheden: meer dan honderd liter water in tien minuten komt voor.

De eeltkussens onder de voeten beschermen hem tegen het warme zand. De neusgaten en oren zijn bedekt met lange haren, die het zand tegenhouden. Om diezelfde reden heeft het dier lange wimpers en kan het dier zijn neusgaten sluiten. De soort werd met succes in 1405 op de Canarische Eilanden ingevoerd, waar het dier nog steeds voorkomt.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwigdhaese.be

Ludwig D'Haese : benaltijdweg@gmail.com